

Sygn. akt II K 407/17 Zambrów, 13 września 2018 roku

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Zambrowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący Sędzia Anna Iwanowska

Protokolant Izabela Orłowska

w obecności Prokuratora ASR Justyny Jabłońskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 20.02.2018r., 10.04.2018r., 10.05.2018r., 07.06.2018r., 12.07.2018r., 31.07.2018r., 23.09.2018r.

sprawy **W. L., urodz. (...) w Z., syna R. i I. z d. K.,**

oskarżonego o to, że:

w dniu 27 października 2017 roku około godziny 13:00 na drodze publicznej w rejonie miejscowości K., woj. (...), prowadził w ruchu lądowym pojazd marki (...) o nr rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości – 1,23 miligrama alkoholu w 1 litrze wydychanego powietrza w I badaniu, 1,28 miligrama alkoholu w 1 litrze wydychanego powietrza w II badaniu, 1,17 miligrama alkoholu w 1 litrze wydychanego powietrza w III badaniu

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk

I. Oskarżonego W. L. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 178a § 1 kk skazuje go zaś na mocy art. 178a § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierza mu karę grzywny w wymiarze 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 15 (piętnaście) złotych.

II. Na mocy art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego W. L. środek karny w postaci zakazu prowadzenia w ruchu lądowym pojazdów mechanicznych z wyłączeniem kategorii T na okres 4 (cztery) lat.

III. Na mocy art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu W. L. na orzeczono środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 27.10.2017r.

IV. Na mocy art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego W. L. świadczenie pieniężne w wysokości 5000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

V. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 375 (trzysta siedemdziesiąt pięć) złotych tytułem opłaty oraz obciąża go pozostałymi kosztami procesu.

Sygn. akt II K 407/17

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 października 2017 roku około godziny 13.00 na drodze publicznej w rejonie miejscowości K., woj. (...) W. L. prowadził w ruchu lądowym pojazd marki (...) o nr rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości. Kierujący pojazdem zatrzymał się na drodze w miejscowości K., podeszła wówczas do niego S. D., jadąca pojazdem za jego samochodem i chciała ona uniemożliwić mu dalszą jazdę, ponieważ jechał od boku do boku. Kiedy W. L. wysiadł prosił o nie wzywanie policji. Gdy dowiedział się, że policja została już wezwana, szybkim krokiem oddalił się w kierunku

zabudowań. Po zatrzymaniu W. L. przez policję, został on poddany badaniu na zawartość alkoholu. Badania wykazały u niego 1,23 miligrama alkoholu w 1 litrze wydychanego powietrza w I badaniu, 1,28 miligrama alkoholu w 1 litrze wydychanego powietrza w II badaniu, 1,17 miligrama alkoholu w 1 litrze wydychanego powietrza w III badaniu.

Powyższy stan faktyczny o: zeznania świadków: S. D. (k. 56-57,23-24), M. K. (k.57-57v.,27v-28), D. S. (k. 68-69), M. B. (k.69), G. L. (k.99v-100), notatkę urzędową z dnia 27.10.2017r. (k.1), protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektrycznym (k.2), świadectwo wzorcowania (k.3), kserokopia pokwitowania za zatrzymane prawo jazdy (k.5), pismo (...) Urzędu Wojewódzkiego w B. z płytą CD (k.70-71), opinię toksykologiczno-sądową (k.103-110).

Oskarżony W. L. (k.55v,21,35v-35) nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień, w kolejnych wyjaśnieniach nie przyznając się do zarzucanego mu czynu złożył wyjaśnienia, w których podał, że w dniu 26 października 2017 roku od swojego lekarza otrzymał nowe leki antydepresyjne i nasenne, wziął leki, które spowodowały, że był senny i rozbity. W dniu 27 października musiał pojechać do Z. po akumulator niezbędny mu do pracy, a nie było nikogo kto mógłby go zawieźć. Kiedy wracał do domu, źle się poczuł, zaczęło mu się kręcić w głowie. Na drodze w miejscowości K. (...) stał samochód ciężarowy i musiał się zatrzymać. Gdy się zatrzymał podbiegły do niego dwie kobiety, coś krzyczały, więc postanowił się oddalić, poszedł w kierunku domu, źle się poczuł więc usiadł przy budynku gospodarczym jednego z sąsiadów, nie wiedział co się dzieje i postanowił wypić wódkę, którą miał w kieszeni, a którą zakupił wcześniej w Z.. Oskarżony wskazał, że na pewno nie kierował samochodem w stanie nietrzeźwości, alkohol spożył po zakończonej jeździe.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że oskarżony dopuścił się przestępstwa prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Sam fakt prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości nie budzi żadnych wątpliwości i został potwierdzony zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Wyjaśnień oskarżonego nie można uznać za wiarygodne szczególnie w świetle opinii biegłego toksykologa, który wyklucza możliwość spożycia alkoholu po zakończeniu prowadzenia pojazdu.

Od miejscowości C. za oskarżonym samochodem jechały M. K. i S. D., stwierdziły one że samochód przed nimi porusza się w dziwny sposób, od brzegu jezdni do drugiego brzegu. Kiedy oskarżony zatrzymał się z uwagi na zablokowaną przez autobus i Tira drogę S. D. wysiadła z samochodu i podeszła do samochodu oskarżonego. Świadek w swoich zeznaniach (k.56-57,23-24) wskazała, że kiedy podeszła do niego od razu wiedziała, że jest w stanie nietrzeźwości, świadczyły o tym bełkotliwa mowa, chwiejny krok i zapach alkoholu. Oskarżony kiedy wysiadł prosił ją, żeby nie dzwoniła na policję, a kiedy powiedziała mu, że policja jest już wezwana to uciekł zostawiając samochód. Po przyjeździe policji świadek jeździła z nimi radiowozem i kiedy znaleźli oskarżonego potwierdziła, że był to zatrzymany przez nią mężczyzna. Świadek podkreślała, że w jej ocenie oskarżony z pewnością był pod wpływem alkoholu, miała do czynienia z osobą spożywającą alkohol i oskarżony zachowywał się tak samo, a przede wszystkim było od niego czuć wyraźny zapach alkoholu. Odnosząc się do swoich wcześniejszych zeznań podała, że chodziło jej o to, że oskarżony idąc w kierunku radiowozu nie miał przy sobie butelek z alkoholem, nie widziała go kiedy siedział. Zeznania te potwierdziła M. K. (k.57-57v.,27v-28) dodatkowo wskazała, że oskarżony kiedy wysiadł z samochodu ledwo trzymał się na nogach. Wskazała ponadto, że kierowca cysterny, który wcześniej próbował również zatrzymać oskarżonego, zobaczył go przy oborze jednego z mieszkańców, w związku z czym świadek poinformowała o tym swoją bratową, która wówczas z policją jeździła po wsi szukając oskarżonego. Świadek potwierdziła, że od oskarżonego czuć było alkohol.

Interwenujący na miejscu zdarzenia funkcjonariusz policji D. S. (k.68v-69) podał, że nie pamięta szczegółów zdarzenia, ale wskazał, że pojechali na interwencję w związku ze zgłoszeniem o poruszającym się po drodze nietrzeźwym kierującym. Na miejscu zastali pusty samochód, kierowcy nie było, szukali go w domu i we wsi. W końcu zatrzymali, świadek nie pamięta czy miał on przy sobie jakieś napoje, oskarżony nie chciał współpracować, miał bełkotliwą mowę, czuć było od niego alkohol. Przeprowadzono badania, które wykazały, że był w stanie nietrzeźwości. Wraz ze świadkiem na miejscu zdarzenia był G. L., który w swoich zeznaniach potwierdził zeznania kolegi, szczegółowo opisując przebieg zdarzenia. Świadek podkreślił, że przy zatrzymaniu oskarżony nie miał przy sobie butelki po

alkoholu, a kiedy wsadzał oskarżonego do radiowozu czuł od niego alkohol. Świadek M. B. (k.69), po okazaniu mu karty 2 akt, wskazał, że to on przeprowadzał badania oskarżonego. Świadek stwierdził, że z uwagi na dużą ilość nietrzeźwych kierowców trudno mu powiedzieć jak zachowywał się oskarżony. Świadek wskazał też jakie stosuje się zasady przy badaniu nietrzeźwych kierowców, podając, że jeśli osoba oddaliła się od pojazdu lub spowodowała wypadek to wykonuje się badanie co 15 minut, a jeśli była w pojeździe jedno po drugim. Następnie porównuje się wyniki badań, jeśli są rosnące oznacza to, że osoba wypila przed chwilą, jeśli spadające, że wypila wcześniej.

W ocenie Sądu zeznania wszystkich przesłuchanych świadków, należy uznać za w pełni wiarygodne, są to osoby obce w stosunku do oskarżonego, nie mające żadnego interesu w bezpodstawnym oskarżeniu go o czyn, któregooby nie popełnił. S. D. i M. K., nie miały żadnych wątpliwości co do stanu w jakim znajdował się oskarżony. Były pewne, że jego zachowanie nie wynikało ze złego samopoczucia czy osłabnięcia a ze stanu nietrzeźwości w jakim się znajdował.

Z pisma (...) Urzędu Wojewódzkiego w B. (k.70-71) wynika, że zgłoszenie w niniejszej sprawie wpłynęło na numer alarmowy 112 w dniu 27 października 2017 roku o godzinie 12:50 z numeru 504 327 245. Nagranie zostało odtworzone w czasie rozprawy (k.80), na nagraniu słychać jak zdenerwowana kobieta zgłasza, że jadący przed nią samochód jedzie od brzegu drogi do brzegu i o mało nie wpadł do rowu. Wskazała, że auto to jakiś mały (...), ale nie chcą blisko podjeżdżać bo się boją. Po dojechaniu do miejscowości podała numer rejestracyjny pojazdu. Następnie podała, że zatrzyma kierowcę. Na nagraniu zapisano również moment w którym S. D. podeszła do samochodu, próbowała zatrzymać oskarżonego oraz informacja, że uciekł on z miejsca zdarzenia.

Badanie trzeźwości przeprowadzone u oskarżonego W. L. wykazały 1,23 miligrama alkoholu w 1 litrze wydychanego powietrza w I badaniu (badanie o godzinie 13.41), 1,28 miligrama alkoholu w 1 litrze wydychanego powietrza w II badaniu (badanie o godzinie 14.12), 1,17 miligrama alkoholu w 1 litrze wydychanego powietrza w III badaniu (badanie o godzinie 14.50). Do protokołu badania oskarżony podał, że w ciągu ostatnich 24 godzin spożywał 1 piwo w dniu 26 października 2017 roku o godzinie 7.00 (k. 2). Z uwagi na kwestionowanie przez oskarżonego faktu znajdowania się w stanie nietrzeźwości Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego toksykologa na okoliczność ustalenia jakie było stężenie alkoholu u oskarżonego. W swojej wiarygodnej opinii biegły wskazał (k. 103-110), że wyjaśnienia oskarżonego dotyczące spożycia alkoholu po zakończeniu prowadzenia samochodu tj. około godziny 13:00-13:20 są zupełnie nieprawdopodobne, niemożliwym jest bowiem, aby oskarżony w ciągu 20-30 minut osiągnął stężenie alkoholu we krwi na poziomie 2,58 promila. Zdaniem biegłego, gdyby było tak jak wyjaśnia oskarżony spożycie natychmiastowe alkoholu w ilości 0,5 l wódki oraz obecność deklarowanych leków w organizmie spowodowałyby ostre zatrucie organizmu prowadzące do depresji układu oddechowego, sercowo-naczyniowego i nerwowego łącznie z utratą przytomności, a nawet zejściem śmiertelnym. Biegły podał, że porównując wyniki badania pierwszego i trzeciego (w odległości ponad godziny) można przyjąć, że oskarżony w chwili badania znajdował się już w fazie eliminacji alkoholu z jego organizmu, w związku z tym alkohol musiał być spożyty przez W. L. co najmniej dwie do trzech godzin przed pierwszym badaniem. Stężenie alkoholu we krwi oskarżonego w chwili prowadzenia pojazdu nie było niższe niż 2,50 promila, wskazując na stan upojenia alkoholowego oskarżonego.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż w dniu 27 października 2017 roku W. L. będąc w stanie nietrzeźwości wsiadł za kierownicę pojazdu (...) i poruszał się nim po drodze publicznej. Świadcowie zdarzenia przez dłuższy czas obserwowali oskarżonego i zgodnie potwierdzili, że po wyjściu samochodu z pewnością znajdował się w stanie nietrzeźwości.

Swoim zachowaniem oskarżony wypełnił znamiona art. 178a § 1 kk. Sąd nie ma żadnych wątpliwości, że oskarżony prowadził pojazd znajdując się w stanie nietrzeźwości, zgromadzony materiał dowodowy jednoznacznie za tym przemawia. Bezspornym jest, iż swoim zachowaniem oskarżony naruszył podstawowe zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym. Stanowił on realne zagrożenie dla uczestników dróg, którzy mogą wymagać od innych prawa do spokojnego i bezpiecznego przejazdu. W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego jest bardzo naganne, szczególnie z uwagi na wysoki poziom alkoholu w organizmie. Dopuszczając się przestępstwa prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości naraża życie i zdrowie nie tylko swoje, ale również innych uczestników ruchu. Wskazać należy, iż jak wynika z zeznań świadków oskarżony jechał całą szerokością drogi, kilkakrotnie prawie wjeżdżając do rowu.

Ponadto oskarżony porzucił swój pojazd na środku drogi, oddalił się od niego nie zważając na bezpieczeństwo osób poruszających się tą drogą.

Wymierzając oskarżonemu karę są wziął pod uwagę dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 i nast. kk. W ocenie Sądu kara grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych ustalając wysokość stawki na 15 złotych, będzie jak najbardziej adekwatna do popełnionego przez W. L. czynu i spełni wszelkie cele stawiane przed wymiarem kary przez przepisy prawa karnego. Jak ustalono należy uznać, że oskarżony nie był wcześniej karany, oskarżony jest żonaty, nie ma nikogo na utrzymaniu, utrzymuje się gospodarstwa rolnego z dochodem 2000 złotych miesięcznie, posiada gospodarstwo rolne o powierzchni 26 ha i zwierzęta (k.55).

Ponadto Sąd orzekł w stosunku do oskarżonego, obligatoryjny w tym wypadku z uwagi na charakter popełnionego przestępstwa, środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych z wyłączeniem kat. T na okres 4 lat. Sąd wziął pod uwagę, iż oskarżony prowadzi duże gospodarstwo rolne co wiąże się z koniecznością wykonywania prac polowych, dlatego też zdaniem sądu należało mu pozostawić mu uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi kat. T, aby mógł zajmować się pracami w polu. Orzeczono obligatoryjne świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Oba środki karne orzeczone zostały w najniższym możliwym wymiarze, gdyż jak już wcześniej wskazano oskarżony nie był wcześniej karany.

Na mocy art. 63 § 4 kk zaliczono oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 27 października 2017r.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk, a o opłacie na podstawie art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych.